

A Győri Ítéltábla a Kummer Ügyvédi Iroda által képviselt **I.rendű felperes neve I.r. és II.rendű felperes neve II.r. felperesnek** a dr. Kovács Loránd ügyvéd által képviselt **alperes neve alperes** ellen **jóhírnév megsértésének megállapítása** iránti perében a egyéb érdekelt 2020. március 5. napján kelt **P.20.143/2019/15.** számú ítélete ellen az alperes által 12. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 15 napon belül 25.400,- (Huszonötezer-négyszáz) forint másodfokú perköltséget, továbbá az államnak az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 64.000,- (Hatvannégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye további fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A felperesek politikusok, a **Párt 1** tagjaiként a 2018. április 8-án tartott országgyűlési képviselő-választáson országgyűlési képviselő-jelöltként indultak.

Az alperes által üzemeltetett www....hu <<http://www....hu>>. internetes oldalon 2018. április 6-án „Százmillió villákban tengődnek a **párt 1** vezetők” címmel cikk jelent meg a felperesekről. A cikk szerint „a **Napilap** sorozatot indít, amelyben napról-napra bemutatják, hogy a **Párt 1** párt vezérkara olyan drága ingatlanokban lakik, amire az általuk lenézett, hétköznapi embereknek soha nem juthat pénzük. Közös ezekben a minimum 100 milliót érő ingatlanokban, hogy gondosan kifejezték, eltüntették őket a parlamenti vagyonnyilatkozatból, strómanok, távolabbi rokonok, netán idős szülők nevére iratták a méregdrága házakat. Ettől persze még ezekben a villákban élnek a **Párt1** vezérkar emberei, ez az állandó lakóhelyük ... **Név 1** például ... kerület gyönyörű villanegyedében húzza meg magát egy hatalmas luxusingatlanban ... **Név1** is kitrúkkozta, hogy a vagyonbevallásban még véletlenül se bukkanjon fel az akár 200 milliót is megérő házacska, papíron ugyanis csak egy nagykovácsi, 85 m2-es vityilló tulajdonosa. Hogy minden este ide, a ... luxusvillába megy haza, azt nem kell tudnia az átlagembereknek.... **Név1** az ősszel alig 6 millióért pirosra festette a villában az összes spalettát, mind a 31 darabot. A sorozat I. részének másik villalakója **Név 2**. Az ő vagyonbevallása tényleg olyan, mint a templom egeréé, nincs benne egyetlenegy árva ingatlan sem. Azt, hogy minden áldott este egy ... luxusvillában hajtja álomra a fejét, szintén nem kell tudnia a **Név 3** által mosléknak és papucsállatkának becézett hétköznapi halandóknak. **Név 2** nem aprózza el, a ... hegyvidék legdrágább utcájában, a ...-hegy kellős közepén birtokol egy akkora házat, hogy abban 100 millióért legfeljebb egy fürdőszobát kapni. Egy, a lap által felkért ingatlanszakértő alsó

hangon úgy 800 millióra taksálta, de hozzátette, hogyha a ház mögötti kert is ennyire gyönyörű, akkor már 1 milliárd fölött van az értéke".

Az alperes az I. r. felperes lakhelyeként a **Város 1...1.** szám alatti ingatlanra utalt, amely 1987. július 8. napjától az I. r. felperes szüleinek tulajdonát képezi. A II. r. felperes lakhelyeként megjelölt **Város 2...2.** szám alatti ingatlan pedig 1992. november 10. napjától a II. r. felperes szüleinek tulajdonában áll.

A cikk a **Napilap ...** Kft. által kiadott **napilap.hu** internetes sajtótermékben 2018. április 5. napján megjelent cikk tartalmi átvétele volt.

A felperesek által indított perben a Fővárosi Ítéltábla 32.Pf.20.936/2018/5. számú jogerős ítéletével helyreigazítás közzétételére kötelezte a **napilap.hu** szerkesztőségét és a **Napilap ...** Kft-t., megállapítva, hogy valótlanul állították, miszerint a felperesek a cikkben szereplő képeken látható ingatlanokban laknak, továbbá, hogy az ingatlanok azért kerültek a felperesek szülei nevére, hogy azokat ne kelljen a vagyonyilatkozatukban feltüntetniük.

A helyreigazításra kötelezésről a www....hu <<http://www....hu>> portál nem tudósított.

A felperesek keresetükben annak megállapítását kérték, hogy az alperes megsértette a jó hírnév védelméhez fűződő személyiségi jogukat azzal, hogy az általa üzemeltetett www....hu <<http://www....hu>> portálon 2018. április 6-án „Százmilliós villákban tengődnek a **párt 1** vezetők” címmel megjelent cikkben valótlanul híresztelte róluk, hogy százmilliós értékű ingatlanokban laknak, azonban azokat a szüleik, rokonaik nevére írták, hogy ne kelljen azokat a vagyonyilatkozataikban feltüntetniük.

Kérték továbbá az alperes kötelezését személyenként 400.000,-Ft összegű sérelemdíj megfizetésére.

A keresetüket azzal indokolták, hogy a sérelmezett cikk nem véleményt közölt, hanem olyan tényállításokat, amelyek valótlanok és rájuk - közéleti szereplőkre - nézve súlyosan sértőek. Arra hivatkoztak, hogy a hamis tényközlést a közszereplőknek sem kell tűrniük.

érelmezték, hogy az alperes nem tisztázta a hivatkozott ingatlanok tulajdoni viszonyait, kontroll nélkül átvette az őket a vagyonyilatkozattételi kötelezettség megsértésével vádoló cikk tartalmát, és nem adott lehetőséget arra sem, hogy az újság felületén reagáljanak az őket ért vádakra, majd az átvett cikket érintő jogerős helyreigazításról sem tájékoztatott.

A követelt sérelemdíj összegét arányban állónak ítélték az őket ért hátránnyal és az elkövetett jogsértéssel, utalva arra, hogy a ... megyében leginkább olvasott weboldalon megjelent cikk nagy nyilvánosságot kapott.

Kérték, hogy a bíróság a sérelemdíj összegének megítélésakor legyen tekintettel annak magánjogi büntető funkciójára is.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Arra hivatkozott, hogy csak utánközlője a cikknek, ezért a felelőssége alacsonyabb, mint az eredeti cikk közzétételéé. A cikk állításainak valótlanosságát nem, de sértő jellegét vitatta.

Kérte annak figyelembevételét is, hogy a felperesek országgyűlési képviselők, így közszereplők, ezért a tűrési kötelezettségük fokozott.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes megsértette az I. r. és a II. r. felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa üzemeltetett www....hu <<http://www....hu>> portálon 2018. április 6-án „Százmilliós villákban tengődnek a **párt 1** vezetők” címmel megjelent cikkben valótlanul híresztelte róluk, hogy százmilliós értékű ingatlanokban laknak, azonban azokat a szüleik, rokonaik nevére írást írták, hogy ne kelljen azokat a vagyonyilatkozataikban feltüntetniük.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek 15 napon belül személyenként 400.000,-Ft összegű sérelemdíjat, továbbá ugyancsak 15 napon belül a felperesek, mint egyetemleges jogosultak részére 50.800,-Ft perköltséget, valamint a Magyar Állam javára 48.000,-Ft eljárási illetéket.

Ítéletének indokolásában rámutatott arra, hogy az alperes a sérelmezett cikkben arról tudósított, hogy a felperesek tudatosan, aktív magatartással eljárva eltitkolták valós vagyoni viszonyaikat és a vagyonyilatkozatukban nem adtak számot ingatlan-vagyonukról. A tudósítás szerint ezzel olyan törvényi kötelezettségüket sértették meg, amely az átláthatóságot, a törvényi előírások megtartását, a feddhetetlenséget hivatott bárki számára megjeleníteni. Ezért, ha az állítás valótlan, az kétséget kizáró módon alkalmas a jó hírnév megsértésére.

Rögzítette, hogy az alperes az írásbeli ellenkérelmében elismerte, hogy a felperesek által sérelmezett tényállítások hamisak voltak.

Mindezek alapján megállapította - idézve a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (Ptk) 2:42. § (1) bekezdését és 2:45. § (1) bekezdését -, hogy az alperes megsértette a felperesek jóhírnevét.

Nem osztotta az alperes azon álláspontját, mely szerint a közéleti szereplő felperesek fokozott tűrési kötelezettsége miatt alaptalan a kereset. Kifejtette, hogy a közéleti szereplőt a közügyek szabad vitatásának körén kívül eső közléssel vagy magatartással szemben a nem közéleti szereplővel azonos védelem illeti meg, így a tudatosan csalárd magatartásra vonatkozó hamis állítás és a vagyonyilatkozatok tartalmára vonatkozó nem valós következtetés miatt a felperesek alappal kérhették Ptk 2:51.§ (1) bekezdésének a) pontja szerinti jogkövetkezmény alkalmazását és a 2:52. § (1) bekezdése alapján sérelemdíjat is követelhettek.

A sérelemdíj mértékének meghatározásakor arra volt figyelemmel, hogy a jogsértésnek súlyt ad a valótlan tényállítások megjelenésének időpontja: az, hogy a tudósítást a 2018. évi országgyűlési választásokat megelőző napokban tették közzé.

Megítélése szerint az alperes felróhatóságát a másodközlői minőség nem csökkenti, mert ebben az esetben is ellenőriznie kellett volna a hír valóságát, ami nem is ütközött volna nehézségbe, miután az állítások valósága vagy valótlanlansága egyszerű módon - a közhiteles nyilvántartásba való betekintés útján - feltárható lett volna.

Arra is tekintettel volt, hogy az alperes a közlés óta a jogsértés kompenzálása érdekében - akár a helyreigazító közlemény önkéntes közzétételével, akár más módon - nem tett semmit.

Azt is vizsgálta, hogy más, az alperes által kiadott online portálokon megjelent ugyanilyen tartalmú cikkek miatt egyéb az törvényszékek előtt indított perekben követelt sérelemdíj miként aránylik ahhoz, mintha a felperesek egy eljárásban, az alperes székhelye szerinti bíróság előtt érvényesítették volna a különböző megyei nyomtatott és online sajtótermékekben megjelent cikkek miatti sérelemdíj-igényüket. A felperesek által követelt összeget ennek fényében sem ítélte aránytalannak.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatásával elsődlegesen a sérelemdíj iránti kereset elutasítását, másodlagosan annak felperesenként 200.000,-Ft-ra történő mérséklését kérte.

A másodfokú bíróság által gyakorolni kért felülbírálati jogkört a Pp. 369. § (3) bekezdésének c) és d) pontjában jelölte meg.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság által a felperesek javára megállapított sérelemdíj rendkívül eltúlzott, sérti a Ptk. 2:52. § (3) bekezdését, nem áll összhangban a felpereseket ért sérelemmel, a felróhatóságával, és a hasonló esetekben megítélt marasztalási összegeket is jelentősen meghaladja.

Megismételte, hogy másodközlő volt, ezért a felróhatósága mérsékeltebb az elsőközlőhöz képest.

Arra is hivatkozott, hogy a sérelmezett cikk nem a felperesek magánéletével, hanem közéleti tevékenységükkel foglalkozott, és e körben a közéletben betöltött szerepvállalásukra tekintettel a felperesek tűrési kötelezettsége különösen nagy.

A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték.

Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a tényállást teljeskörűen feltárta, a bizonyítékokat okszerűen mérlegelte, és a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés nem vonható le.

Arra is hivatkoztak, hogy a sérelemdíjnak reparációs és repressziós kettős funkciója van: a kompenzáció a jogvédelemre szoruló sértettnek, a büntetés pedig a jogsértőnek szól. A sérelemdíjnak tehát magánjogi büntető funkciója is van, amely a jogsértéstől való visszatartás érdekében szintén érvényre kell, hogy jusson.

Egyebekben részletesen vitatták az alperes fellebbezési indokait.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítélet tábla a fellebbezést a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Az alperes a fellebbezésében csak a sérelemdíj összegét sérelmezte, és a másodfokú bíróság által gyakorolni kért felülbírálati jogkört a Pp. 369. § (3) bekezdésének c) és d) pontjában jelölte meg, ezért az ítélet tábla a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján kizárólag a sérelemdíj mértékére vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezést bírálta felül, és ennek során kizárólag anyagi jogi felülbírálatot végzett, amelynek keretében csak azt vizsgálta, hogy a megállapított tényekből levonható-e az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés, van-e helye a megállapított tényeket másként minősíteni, illetve felülmérlegelhető-e az elsőfokú bíróságnak az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozott döntése.

Az elsőfokú bíróság által is idézett Ptk. 2:52. § (1) bekezdése alapján, akit személyiségi jogában megsértenek sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért. A (3) bekezdés szerint a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire - különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására - tekintettel, egy összegben határozza meg.

Arra helytállóan hivatkozott az alperes, hogy a felperesek közszereplők és ezért - egyes esetekben - ún. tűrési kötelezettségük fokozott.

A közszereplők személyével kapcsolatban ugyanis a véleménynyilvánítás határai az átlagosnál tágabbak: az Alkotmánybíróság határozatai szerint a szabad véleménynyilvánításhoz való jog a

kifejtett véleményt annak érték és valóságtartalmától függetlenül védi, mert maga a véleménynyilvánítás lehetősége élvez alkotmányos védelmet. Amennyiben a bíróság egy-egy kitételt véleményként értékeli, nem vizsgálhatja annak érték- és valóságtartalmát. Az értékítéletre, az egyén személyes véleményére, a véleménynyilvánítási szabadság minden esetben kiterjed függetlenül attól, hogy a kifejtett vélemény értékes vagy értéktelen, igaz vagy hamis, érzelmeken vagy észérveken alapul.

A szabad véleménynyilvánítás joga nem terjed ki azonban a tudatosan valótlan tényállításokra, vagy csúsztatásokra (az Alkotmánybíróság 36/1994. számú és 7/2014. számú határozatai). A személyét érintő, valótlan és sértő tényállításokat a politikai közszereplő sem köteles eltérni (Kúria Pfv.IV.22.394/2017/7).

Ezért az alperes, mivel valótlan és a felperesek jóhírnevét sértő tényeket - és nem véleményt - közölt a felperesekről, nem hivatkozhat alappal arra, hogy a felperesek közszereplők és ezt tőni kötelesek.

Az ítéletábra rámutat arra is, hogy az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörben meghozott döntése kizárólag abban az esetben változtatható meg, ha az kirívóan okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó mérlegelésen alapul (pl. BH1996.973.).

Nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna, kizárólag az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a támadott határozattól eltérő következtetésre lehet jutni (BH2013.119.II.).

A felülmérlegelés fenti feltételei a perbeli ügyben nem állnak fenn, mert az elsőfokú bíróság a sérelemdíj összegének megállapításakor nem mérlegelt okszerűtlenül.

Kellő súllyal értékelte, hogy az alperes jogelődje által működtetett honlapon közzétett cikk eljuthatott a széles nyilvánossághoz, és alkalmas volt arra, hogy a széles nyilvánosságot a felperesek megítélésében negatív irányban befolyásolja. Arra is helytállóan mutatott rá, hogy az alperes jogelődje az országgyűlési kampány időszakában, nyilvánvalóan lejárató céllal közölte (illetve ismételte meg) a valótlan tényeket, anélkül, hogy azok valóságtartalmáról meggyőződött volna, és ez a közvélemény előtt visszatetszést keltett, csökkentette a felperesek politikai hitelességét.

Azt is megfelelően mérlegelte, hogy az alperesnek - bár másodközlő volt - lehetősége lett volna a cikk valóságtartalmát ellenőrizni, de meg sem próbált ezzel a lehetőséggel élni.

A fentiek alapján a sérelemdíj összegének leszállítását az alperes által a fellebbezésében felhozottak nem indokolják, az elsőfokú bíróság ugyanis e körben a tényeket megfelelően minősítette és nincs eljárásjogi lehetőség a bizonyítékok felülmérlegelésére sem.

Ezért az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését az ítéletábra a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Miután az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, a Pp. 83. § (5) bekezdése alapján viselnie kell a másodfokú eljárással kapcsolatban felmerült költségeit, egyúttal köteles megfizetni a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46.§ (1) bekezdése szerinti fellebbezési illetéket, továbbá a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a felperesek Pp. 81. §-a szerint felszámított, a 32/2003 (VIII.22.) 3.§ (2) és (5) bekezdése alapján számított 20.000,-Ft + Afa összegű másodfokú perköltségét.

Győr, 2020. június 22.

dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

dr. Molnár Andrea sk.
előadó bíró

dr. Maurer Ádám sk.
bíró